

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

juny 2012

LA MIREIA VOL UN GOS

Inici: Autora Marta Dapena Soriano

(responsable BE Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat)

Nus: Alumnes 5è Escola Arquitecte Gaudí, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Joana Príncipe)

Desenllaç: Alumnes 6èB Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Eva Aguado Navarro)



La Mireia havia de tenir un gos, fos com fos.

La Rut en tenia dos i ella també en volia tenir un.

Un dia, mentre esperava que la vinguessin a recollir, a la porta de l'escola se li va apropar la mare de la Rut amb un gosset a la mà i li va dir:

- **Hola Mireia!**

La Rut m'ha dit que vols un gosset.

Els nostres gossos han tingut cadells i si els teus pares volen, aquest que tinc a la mà pot ser per a tu.

A la Mireia se li van il·luminar els ulls i, tot i que sabia que no estava bé el que anava a fer, no va poder evitar dir:

- **I tant!**

Els meus pares estan desitjant tenir un gosset.

- **Així doncs, té.** -va dir la mare de la Rut-

Aquest és per a tu.

De sobte va sentir:

- **Mireia!**

Hola filla!

Sento arribar tard!

La Mireia va agafar el cadell i amb un moviment ràpid, el va ficar dins la motxilla.

- **Hola mama!**

...





- ***Apa filla, puja al cotxe!***
Tens molts deures?
Vas molt carregada!

- ***Sí, mare, en tinc molts!*** –va mentir la Mireia.
Deixa'm a la biblioteca que he quedat amb la Rut per fer-los.

Quan la Mireia va arribar a la biblioteca, va trucar a la Rut i li va demandar que l'acompanyés a comprar menjar per al gosset.

Un cop fet això, van anar a casa de la seva amiga per poder donar menjar al gos i jugar una estona amb ell.

Després d'una tarda molt divertida, la Mireia va tornar a casa i li va dir a la mare que a la biblioteca hi havia molta gent i havien anat a fer els deures a casa de la Rut.

La Mireia va guardar el gos sota el llit i va baixar a sopar.

Mentre estaven sopant, es va espantar perquè es van sentir uns sorolls al pis de dalt.

- ***BUP, BUP!*** –va fer el gos.

- ***Què és aquest soroll?*** –va dir la mare.

- ***Vaig a veure, mare, tranquil·la.***

Va mirar sota el llit i el gosset no hi era.

- ***On està?!*** –va cridar la Mireia.

- ***El què?*** –va preguntar la mare.

- ***Res, el llibre de mates.***



- **Ah... I què ha estat aquell soroll?**

- **El soroll?**

Ha caigut el meu gos de joguina i ha fet BUP-BUP...

Quan la mare va marxar, la Mireia es va tornar boja buscant el seu gosset.

Va buscar sota el llit, darrere l'armari, sota l'escriptori, darrere la porta...

Res! No el trobava enlloc!

Desesperada, va agafar un peluix per abraçar-lo i consolar-se.

- **BUP, BUP!**

- **Ets aquí!** –va dir contenta la Mireia.

Et diré Peluix!

Al dia següent, la Mireia va anar a l'escola i la mare va anar a ordenar la seva habitació.

Va obrir la porta i

...



... es trobà l'habitació destrossada.

La mare va començar a escombrar per sota del llit però, sense voler, li va donar un cop al gos, que va començar a bordar i li va semblar tan bufó que va decidir quedar-se'l, però sense dir-li res a la Mireia perquè ella acabés dient-li la pura veritat.

Quan la Mireia va arribar del col·legi i anava a pujar a l'habitació per veure el gos, es va trobar la mare que li va preguntar:

- ***Què et passa?***

I ella seguint mentint-li respongué:

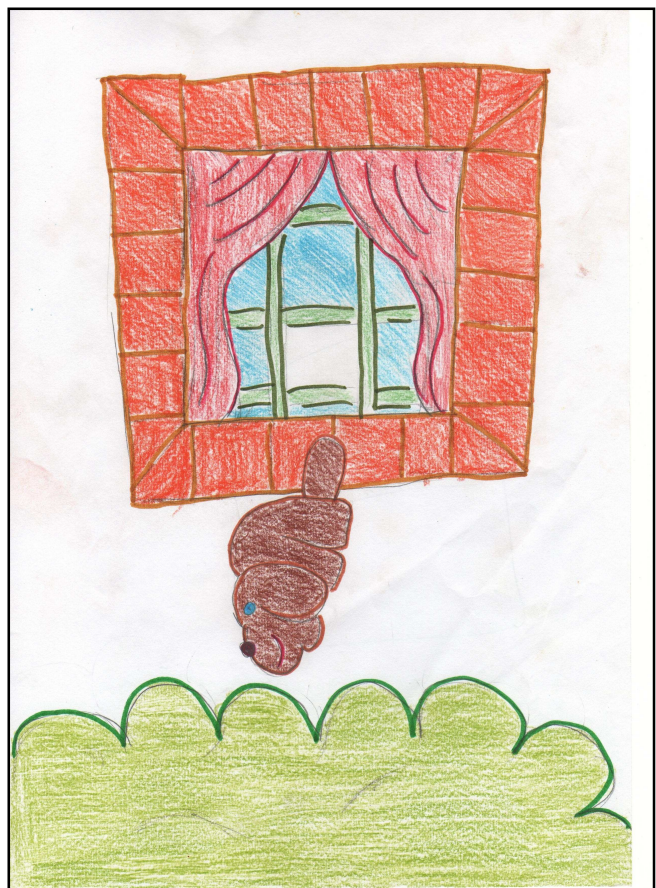
- ***Res, m'he enfadat amb la Rut.***

Va pujar corrents a l'habitació, però no va trobar el gos.

Espantada, va decidir anar a casa de la Rut per demanar-li ajuda i perquè no sabia com explicar-li a la seva mare que tenia un gos a l'habitació.

Mentre la Mireia estava a casa de la Rut, la mare va decidir continuar netejant i endreçant l'habitació de la Mireia.

Sense voler, va confondre el gos amb un peluix i el va posar a la finestra pensant que allà quedaria d'allò mes bufó.



La Mireia va anar a casa, va pujar a l'habitació per agafar el gos i dir-li a la seva mare, tota decidida, que tenia un gos.

Tot just, quan va entrar a la habitació, va veure que l'animal queia per la finestra i es va espantar tant que va córrer a dir-li a la mare tota la veritat.

Quan les dues van sortir al jardí a buscar el gos, van veure com se l'emportaven a la gossera.



Van anar cap a la gossera a veure si el gos hi era, però van veure una senyora que se l'endua.

La Mireia i la seva mare van decidir seguir-la fins que van veure que la senyora anava en direcció a casa de la Ruth.

Desesperada, la Mireia va picar a casa de la seva amiga i van sortir les dues amb el gosset a les mans.

La Mireia va preguntar com és que elles tenien el gos, i li van dir que era un càstig per no haver dit la veritat des del primer moment.



Finalment la Mireia va passar uns dies castigada, però ella estava feliç perquè tenia el seu Gosset.